

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă privind înființarea
Registrului Industriilor Alimentare**

Analizând propunerea legislativă privind înființarea Registrului Industriilor Alimentare, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.b148 din 04.04.2013,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect reglementarea condițiilor pe care trebuie să le îndeplinească operatorii economici care desfășoară activități în domeniul producerii și comercializării produselor alimentare, în vederea înscrierii în Registrul Industriilor Alimentare.

Propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul

2. Deși, din punct de vedere al dreptului european derivat, demersul normativ nu urmărește transpunerea niciunui act juridic european, acesta cade sub incidența problematicilor ce se integrează Politicii europene în domeniul protecției sănătății consumatorilor, subsectorul - **Protecția intereselor economice ale consumatorilor**.

Respectarea normelor privind siguranța alimentelor constituie un aspect esențial al Pieței interne și contribuie într-o manieră semnificativă la asigurarea sănătății și bunăstării populației, precum și atingerii intereselor sociale și economice ale acesteia.

Inițiativa legislativă reglementează condițiile pe care trebuie să le îndeplinească operatorii economici care desfășoară activități în domeniul producerii și comercializării produselor alimentare, în vederea înscrierii în **Registrul Industriilor Alimentare (RIA)**. Astfel, operatorii economici *pot desfășura activități privind producerea și comercializarea produselor alimentare numai dacă sunt înregistrați în RIA și dețin certificatul de înscriere în RIA*, cu respectarea prevederilor legale privind protecția vieții și sănătății populației.

De asemenea, propunerea mai stabilește condițiile de respectare a procesului tehnologic, a compoziției produselor alimentare prelucrate și/sau procesate, destinate comercializării pe piață.

Precizăm că propunerea legislativă este în consonanță cu **principiile statuate la nivelul dreptului european originar**, respectiv cu **principiul precauției**, stipulat în cadrul art.191-193 din **Tratatul de la Lisabona** (fostele articole 174-176 TCE).

În cadrul procesului de negociere al capitolului 23 - Sănătatea și protecția consumatorului (încheiat în anul 2004), care a culminat ulterior prin încheierea Tratatului de aderare la Uniunea Europeană, ratificat prin Legea nr.157/2005, România a adoptat o serie de acte normative prin care au fost **transpuse în legislația națională numeroase directive europene în domeniul bunurilor alimentare și a securității produselor alimentare** - ce vor fi comercializate sau introduse pe piață.

Un exemplu elocvent în această materie îl reprezintă **Legea nr.245/2004 privitoare la securitatea generală a produselor**, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.360 din 9 mai 2008.

Acest act normativ intern ce transpune **Directiva nr.2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului UE**, prevede printre obligațiile distribuitorilor de produse următoarele: *să acționeze cu atenție pentru a contribui la respectarea cerințelor de securitate a alimentelor, să monitorizeze securitatea produselor puse pe piață, să informeze asupra riscurilor produselor puse pe piață, să colaboreze la activitatea producătorilor pentru evitarea riscurilor, să informeze autorităților competente - în condițiile precizate în Anexa nr.1 - asupra eventualelor riscuri, etc.*

De asemenea, în cuprinsul **art.3** al acestui act normativ, producătorii au obligația de a introduce pe piața internă doar **produsele sigure** (din punct de vedere legal, un produs este considerat sigur sau "sănătos" **atunci când este conform cu reglementările naționale interne sau ale statelor membre pe teritoriul cărora este comercializat**; această regulă este aplicabilă în absența prevederilor europene specifice privind reglementarea produselor în cauză), să asigure informații utile, care îi permit consumatorului să evalueze riscurile interne ale unui produs și să prevină riscurile, iar Anexa nr.2 cuprinde procedurile pentru aplicarea TRAPEX (Sistemul Tranzitional de Schimb Rapid de Informații) și liniile directoare pentru notificări în cazul existenței riscurilor grave la adresa securității produselor.

Din acest punct de vedere, **prin înființarea acestui Registru**, conform propunerii legislative, prin care operatorii sunt obligați să fie înregistrați pentru a putea să desfășoare activități în domeniul producerii și comercializării produselor alimentare, indiferent de forma de organizare, tipul de proprietate și de capital, apreciem că s-ar putea interpreta că se creează o **barieră administrativă în calea comerțului intracomunitar de produse alimentare**, deoarece obligativitatea la care sunt supuși acești operatori economici **contravine măsurilor adoptate la nivel primar prin Tratatul de la Lisabona** întrucât, conform **art.34 din Tratatul de Funcționare a Uniunii Europene**, „o practică administrativă poate fi echivalentă cu un obstacol în calea liberei circulații a mărfurilor dacă prezintă un anumit caracter permanent și general”.

Totodată, din prevederile art.17 alin.(2) din cadrul **Regulamentului 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare**, reiese că sistemele naționale în cadrul cărora *comercializarea mărfurilor se poate efectua cu condiția înregistrării și autorizării prealabile* restricționează accesul pe piața de import a statului membru și, prin urmare, acestea sunt considerate *măsuri cu efect echivalent unei restricții cantitative asupra importurilor în sensul art.34 TFUE*, într-o oarecare măsură acest lucru având ca rezultat

descurajarea operatorilor economici de la îndeplinirea planului de afaceri al acestora.

Totodată, la nivel intern, funcționează o autoritate autonomă cu atribuții decizionale ce deține un registru cu operatorii economici ce desfășoară activități de producere și comercializare a produselor alimentare pe teritoriul țării noastre (cât și pentru depozitele autorizate pentru comerț intracomunitar) instituită prin **art.2 din Legea nr.150/2004 privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale**, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.959 din 29 noiembrie 2006, articol ce precizează următoarele:

„Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, înființată prin Ordonanța Guvernului nr.42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.215/2004, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Autoritatea, este autoritatea de reglementare în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor, ce coordonează toate activitățile în acest domeniu, de la producerea materiilor prime până la consumator. Autoritatea este instituția de legătură cu Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentelor și acționează pe baza de autonomie structurală, funcțională și decizională”, normă care răspunde cerințelor instituite de prevederile **Regulamentului (CE) nr.178/2002** al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare.

În concluzie, apreciem că există un **cadru legislativ intern** și, respectiv **un organism cu atribuții în monitorizarea activităților tuturor operatorilor economici din industria alimentară**, ceea ce corespunde normelor de siguranță alimentară din Uniunea Europeană (**art.18, alin.(2) din Legea nr.150/2004, republicată**) în vederea asigurării și protecției introducerii pe piața internă a produselor alimentare sigure din punct de vedere al consumului și sănătății umane, urmând ca acesta să fie aplicat în continuare producătorilor și distribuitorilor implicați în producerea și distribuirea produselor alimentare sau nealimentare.

Prin urmare este necesar să se precizeze care va fi relația cu actul normativ sus-menționat în vederea evitării creării unui **paralelism în reglementare prin adoptarea prezentei propunerii legislative.**

Totodată, menționăm că este necesară **eliminarea din cuprinsul propunerii a trimiterilor la directivele europene ce au fost deja transpuse în dreptul intern** și înlocuirea acestora cu actele interne care le-au transpus (trimiteri prevăzute la art.4 alin.(1) lit.d)-f) din cuprinsul propunerii).

Astfel, precizăm că, atât Directiva Consiliului nr.65/65/CEE din 26 ianuarie 1965 privind armonizarea actelor cu putere de lege, regulamente sau acțiuni administrative referitoare la produsele medicamentoase cât și Directiva Consiliului nr.92/73/CEE din 22 septembrie 1973 de extindere a domeniului de aplicare a Directivelor 65/65/CEE și 75/319/CEE de armonizare a actelor cu putere de lege, regulamente sau acțiuni administrative referitoare la produsele medicamentoase și de stabilire a unor dispoziții suplimentare privind medicamentele homeopate **au fost abrogate** prin prevederile Directivei 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr.311 din 28.11.2001, **fiind transpusă** în dreptul intern prin **Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare.**

Totodată, precizăm că **Legea nr.178/2000 privind produsele cosmetice**, republicată, **a transpus** Directiva 76/768/CEE Consiliului din 27 iulie 1976 privind armonizarea legislațiilor statelor membre cu privire la produsele cosmetice, cu modificările și completările ulterioare, directivă ce va fi abrogată începând cu 11 iulie 2013 prin Regulamentul (CE) nr.1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr.342 din 22.12.2009.

De asemenea, Directiva Consiliului nr.89/622/CEE din 13 noiembrie 1989 privind armonizarea actelor cu putere de lege, și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește etichetarea produselor din tutun **a fost abrogată** prin prevederile Directivei 2001/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2001 privind armonizarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în materie de fabricare, prezentare

și vânzare a produselor din tutun, aceasta din urmă fiind transpusă în dreptul intern prin Legea nr.349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, cu modificările și completările ulterioare.

În concluzie, propunerea legislativă nu comportă alte obiecții din perspectiva dreptului european, *sub rezerva însușirii observațiilor și recomandărilor formulate*, avându-se totodată în vedere necesitatea evitării paralelismului cadrului de reglementare în materie, în contextul reglementărilor instituite prin Legea nr.150/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

3. Referitor la soluțiile propuse, este de analizat dacă în Registrul Industriilor Alimentare nu ar trebui evidențiați și importatorii care activează pe piața produselor alimentare.

De asemenea, se constată o neconcordanță între titlul proiectului și conținutul acestuia. Se impune ca titlul proiectului să exprime sintetic obiectul de reglementare al proiectului, obiect care nu se rezumă doar la înființarea Registrului Industriilor Alimentare.

4. La art.5, pentru corectitudinea frazei, propunem introducerea conjuncției „și” înaintea sintagmei „trebuie să corespundă”.

5. La art.8 alin.(2), precizăm că, este de analizat care va fi modalitatea concretă prin care operatorii economici vor suporta plata expertizării în laboratoare a probelor prelevate de organele de control.

6. La art.12 alin.(10), semnalăm că, în cazul încetării activității economice, obligația operatorului economic de a solicita radierea din Registrul și de a restitui certificatul de înscriere în Registru ar putea rămâne doar o obligație fără obiect întrucât operatorul economic căruia îi incumbă își încetează existența după momentul dizolvării.

De asemenea, este de analizat și modalitatea prin care sancțiunea pentru nerespectarea acestei obligații, sancțiune prevăzută la art.14 alin.(1) lit.c), poate fi aplicată

Pe cale de consecință, apreciem că se impune reconsiderarea acestei norme.

PRESEDINTE
dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr. 338 / 29.04.2013